

Ո՛րքան արցունք մանկական, խուլ հառալանք
[և համբոյր
Թարմ շրթներով դրոշմւած:

Խունկը կ'ելլէ աղօթքի հրեշտակի պէս պարաւոր՝
Խորհուրդներու ոսկեվրան.
Յօղը վըշտին կը ծաղկի շրթներուն մէջ Տիրամօր,
Ուրոյ ժրպիտը վըրան:

Նոր գարուններ կը բացուին իմ անձկարօտ
[սրտիս մէջ
Ո՛վ վերնձիւղ մանկութիւն,
Հըզօր դիւթանք երկնային աւանդութիւն, սրբու-
[թիւն
Եւ անսահման մայրութիւն:

Լիճն ոսկեղէն առաքաստ, ուր դուն նազիկ բնկող-
[մած

Անհունօրէն զեղեցիկ.
Մեղմ ալիքներ պաշտամբ տենչանքներով հարբե-
[ցած
Կու գան կ'երթան երկիւղած....

Մինչ ըզմայլմամբ սուրբի պէս աչքերդ յառած
[եթերին
Աստղերու մէջ դուն ալ աստղ.
Լուսերնկայի համբոյրէն՝ երազներու պէս կոյսին,
Մեղշոյ բերբերդ կ'այրին:

Ո՛հ, երազէ սրբավայր նիրհող երկնի մէջն առկա
Խորհուրդներով քո թաքուն.
Մանուկներուդ ծիլն աղու պահէ հոգւոյդ մէջ
[խաղաղ
Ու լըռութիւն, լըռութիւն ...:

Հ. Վ. ՅՈՎԱՆՆԵՍՅԱՆ

Ի Մ. ՂԱԶԱՐ

(յ260-Ժ-ի ձևերէն Մէշին Միլիւր-ը և յ200-Ժ-ի ձևերէն Նորշիւր-ը)

Տեսի յափունս հեռաւոր մոլորական ընդ աստղերք
Ի ծով աղունց՝ հէք կըզգեակ, ուր ի խաւար դըժոխոց
Ամայութիւնք իսկ հեծեն. զազրաթորմի վայր տըխուր,
Իբրու զխարական ամբարձնալ՝ յորմէ տան խոյս ահաբեկ
Ծովայածիկ մահացուք ի լաստափայտ զազփաղփուն:

« Ի բաց, ի բաց, զի վայր պիղծ է, զոչեն անդ անցաւորք,
Թէ գիտիցես զի դըշխոյն փառապանծիկ Աղբիոյ
Ձլեղի կենաց բաժակին՝ սարսուռ յոսկերս՝ եթուք անդ.
Ձըժոխըմբեր ցաւոց խիթ արգելական անդ փակեաց,
Եւ պահապան շուրջ ըզզոյշ՝ եղեալ զալիս խըստերախ »:

Թորոգմածինը թըշուառ, հայեաց ի վայրդ տըզեղծ,
Հայեաց յերկինս և ի վեր, ուր բաստ և փառք քեզ կընքին.
Ընդ մի բարբառ Ահեղին, լոյս՝ յաջորդեաց ըզխաւար...
Ընդ նոյն բարբառ շըթթանց կոյս՝ Յաւք բուժին, անդ Մըխիթար:
Ո՛վ նոր գործած հրաշից Տեսան, կըզգեակ երիցս երանեալ:

Պատգամ ազգաց է անսուտ. « Եարեկից գայ փրկիչ ».
Անտուստ և քեզ արփենի փայլեցին շողք կենսատու.
Ո՛վ պաշտելիդ իմ կըզգեակ, որ ոչ ևս ինձ բոյն ցաւոց
Այլ խընկանոց ոսկեղէն ուստի բուրէ հոտ կենաց,
Եւ աղօթկեր շրթանց սէր դ'աղիողորմ լալօնից:

Աստ, աստ արգել, դըշխոյ Մայր, ըզծով ցաւոցդ անձըրար,
Աստ աչք սիրոյդ, հաւատոց յառեցին պիշ՝ ուստի քեզ
Խաղաղութեան մըխիթար հասցէ ի սիւք հեղաշունչ:
Աստ՝ ուր տընկեալ քեզ Եդեմ, և ձիթենիք վայելուչ
Ի գնացս ամբիծ վըտակաց աճեն զաճումն Աստուծոյ:

Կըրկին դարուց և կիսոյ այսօր լընուն ամանակք
Յոր լուսարփին Մխիթար ձօնեցաւ քեզ, Հայաստան:
Եւ բոլորին դարք կըրկին քեզ արդ ի պսակ նախընծայ,
Մատաղերամ մանկըտուոյդ տան, տաճարին կուսական,
Զոր կերտեցեր սուրբ ըըրտամբ, ո՛վ Հայր Ռիստիս և պարծանք:

Օ՛չ թէ ոգիդ վըշտակիր՝ յերանութեանց արդ ծոցոյ,
Երէնցի յորդուց սիրտս անդրէն՝ ի սէր, ի քիրտն, ի վաստակ:
Եւ կայտոնեցէ յալեաց գիրկս Ընծայարան նոր՝ հողացոս
Ուր փուսական ընդ թևովք ի շուշանաց բուրաստան
Աճէ մանկտին ի սէր Տեառն, Հայաստան քեզ ի միւխթար:

Հ. ԵՂՈՒ ՓԵՏԻՍԵԱՆ

ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

Տէր Ներսէս Արքեպիսկոպոս Մելիք-Թան-
գեան, գրեց Հայկ Աճէմեան. տպ. Վենե-
տիկ 1926:

Գովեստի տողերով յօրինուած 51 էջերով կեն-
սագրութիւնս իւր հանդիսական երեսյթին հա-
մար արժանի է հասարակաց ուշադրութեան:
Մեզ ծանօթ էր Սրբ. Մելիք-Թանգեանը իր
«Հայոց եկեղեցական իրաւունքը» լուրջ աշխա-
տութեամբ. և ահա Պ. Հայկ Աճէմեան և Արքապ-
տականի ամբողջ համայնքը, առիթ առնելով
Սրբազանին քառասնամեայ «Ազգային և
հասարակական գործունէութեան» Յօբելեանը
(1886-1926) կու գան արժանաւոր տողերով ազ-
գին ծանօթացնել տնոր գործնական կեանքն ալ:

Զուական Զանգեզուրի Մելիքական ազնիւ տոհ-
մի, օժտուած հայրենի լեռներու պարզ և կորովի
շնչէն՝ կը ներկայանայ Սրբ. Յօբելեանը անխոնջ
աշխատողի իսկական տիպարներէն մին: Հմտա-
ցած բարձր զարգացմամբ Պետրպուրկի համալ-
սարանի իրաւաբանական ճիւղին մէջ, իր ար-
գաւանդ մտքին մէջ ստացած սերմերը, հարիւ-
րապատիկ կը պողպեթէ, տալով երկու հատոր

իրաւաբանական ստուար երկերը, որոնք մինչև
այսօր ալ գրեթէ առաջիններէն են իրենց տե-
սակի բարձրութեան մէջ:

Նուիրուած է սիրայօժար Խրիմեանի օրերով,
և ուսուցչական փշոտ ասպարիզին մէջ յաջող ել-
քով: Ունէն էլեւմտական հանճար՝ կարգաւորելու
Էջմիածնի կալուածները երկար տարիներ: Մտած
է 1905ի կովկասի ազգապաշտպան կոնսուլու
մէջ զինուորի պէս, խրախուսելով զինուորն ու
շարդուած գեղջուկը:

Սակայն ծերունի Սրբազանը Արքապատականի
մէջն է որ Առաջնորդի ծանր պաշտօնով կը
վայելէ բարձր շրջանակներու առանձին համա-
կրանքը և իր հօտին անսահման սէրը: Չնայելով
իր յառաջացած տարիքին՝ հօր պէս խնամած է
թէ՛ վանի և թէ՛ կովկասի փախստականները,
այսպէս արժանանալով պարսկական բարձր պա-
տանշաններու: Մենք ես միացնելով մեր շերճ
ուրախակցութիւնները իւր ժողովուրդի անկեղծ
արտայայտութեանց՝ կը մաղթենք դեռ երկար
և երջանիկ տարիներ:

ՃՐԱՆՍԱՐԱՅ ՏԱՐԵԳԻՐԸ

Բարիք՝ որ Եւրոպայի սիրտը համարուած է,
մեզ համար ալ էական կեդրոն մ'է, հոն ամփոփ-
ուած ըլլալով մեր լաւագոյն և աշքատու դէմ: